

впливу на окремі ланки м'ясопродуктового виробництва з метою забезпечення високих його результатів. Під останніми маємо на увазі показники валового продукту галузі, а також її вплив на формування валового внутрішнього продукту і доходів бюджету держави. Зауважимо, що найбільш ефективним методом фінансово-економічного регулювання м'ясопродуктового підкомплексу АПК є побудова оптимізаційних моделей акцентованих на пошуку найкращих параметрів впливу факторів на результативну величину.

Кузик Тарас

студент магістратури

Вольська Ангелія

к.е.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

СУТЬ ТА ОБЛІК ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Кінець ХХ та початок ХХІ ст. характеризується появою інноваційних продуктів для здійснення платежів, що певною мірою сприяє науково-технічному прогресу і розвитку інформаційних технологій та фінансового ринку [1].

Завдяки нещодавнім змінам, які були внесені до Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженої наказом Мінфіну від 30.11.1999 р. № 291, рахунок 33 «Інші кошти» доповнено субрахунком 335 «Електронні гроші, номіновані в національній валюті». Як зазначено в самій Інструкції № 291, на згаданому субрахунку відображають операції з електронними грошима, котрі здійснюються комерційними агентами й користувачами відповідно до нормативно-правових актів Нацбанку та правил використання електронних грошей, узгоджених із Нацбанком [2].

Розвиток ринку електронних грошей набирає дедалі більших обертів і в більшості випадків це призводить до того, що термін «електронні гроші» застосовується до різноманітних платіжних інструментів.

Науковий інтерес до даного питання в різний час проявляли вчені-економісти Швагер О.А., Сенищ П.М., Кравець В.М, Новицький А.М., Черненко Л.Б., Тлустий А.О. та інші.

Кожна людина визначає для себе залежно від поставленої мети, на що витратити гроші та в яких формах їх зберігати: або покласти на депозит у банк чи іншу фінансову установу, чи в пенсійний фонд, чи застрахувати життя або ж тримати як готівку, цінні папери, золото тощо. Це формує портфель активів, які визначають потребу в доході і стимулюють трудову активність [3, с. 15].

Питання, пов'язані з випуском, обігом і погашенням електронних грошей в Україні, регулюються «Положенням про електронні гроші в Україні», що затверджені Постановою Національного банку України від 04.11.2010 № 481. Згідно положення учасниками правовідносин, пов'язаних з використанням електронних грошей в Україні є емітент — особа, яка здійснює випуск електронних грошей і бере на себе зобов'язання з їхнього погашення [4].

Електронні гроші слід відрізнити від таких засобів платежу, як дисконтні карти, картки автозаправних станцій, квитки для проїзду в транспорті, які приймають для оплати винятково їхніми емітентами [5].

Електронні гроші є грошовими зобов'язаннями емітента в електронному вигляді, які знаходяться на електронному пристрої у розпорядженні користувача. Таким пристроєм може бути мікропроцесорна картка, комп'ютер користувача, сервер системи розрахунків електронними грошима, де централізовано зберігаються електронні гроші користувачів, тощо. У системах, які здійснюють розрахунки електронними грошима, банківські рахунки використовуються лише, якщо гроші вводяться та виводяться із системи. При цьому йдеться про банківські рахунки емітента електронних грошей, а не користувачів. У разі емісії електронних грошей традиційні гроші користувачів зараховуються на банківський рахунок емітента. При пред'явленні електронних грошей для погашення, традиційні гроші списуються з банківського рахунку емітента і надаються пред'явнику, наприклад торговцю, який реалізував за електронні гроші товари чи послуги, або споживачу, якщо він вже не потребує такого платіжного засобу [6, с. 8-9].

Лідером за обсягом використання електронних грошей є система «ГлобалМані». За даними НБУ, на сьогодні за узгодженими правилами, випуск електронних грошей здійснюють: ВіЕйБі Банк (система е-гроші – Максі), Фідобанк (МонеХу) і Ощадбанк (ГлобалМані) [7].

В західних країнах (та навіть і у багатьох східних, не таких уже й багатих) показники використання готівки достатньо невисокі – від 5 до 20%. Решта – електронні розрахунки. В Україні ж навпаки: понад 80% усіх грошових перерахувань і покупок припадає саме на паперові купюри.

Сплачувати можна практично за всіма рахунками: товари в онлайн-магазинах, комунальні платежі, банківські кредити, штрафи й різні збори тощо.

Вважаємо, що правове врегулювання, достовірний та якісний облік, більш поширене використання електронних грошей в Україні сприятиме досягненню економічного рівня розвинутих країн, в точу числі і зменшенню рівня корупції в державі, а НБУ керуючи системою електронних грошей, мало б реальну картину про їх кількість на території України, що полегшило б визначення курсу інших валют; швидше проведення операцій з купівлі-продажу товарів та послуг; прозорість доходів фізичних та юридичних осіб для Міністерства доходів та зборів в Україні. Усе вищесказане підтверджує потребу в нормативно-правовому забезпеченні електронних грошей в Україні.

Отже, якщо на роздоріжжі Росія-Європа, ми вибираємо вступ до Євро Союзу, то, на нашу думку, законодавче закріплення та масштабніше введення електронних грошей в державі буде однією із можливостей краще закріпитись в європейській інтеграції.

Список використаних джерел

1. Олексюк О. С. Електронні гроші та їх розвиток / О. С. Олексюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc...3/217.pdf> (дата звернення 17.11. 2013 р.).
2. Лишак Т. Електронні гроші: бухгалтерський і податковий облік / Т.Лишак [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.interbuh.com.ua/ua/documents/ib/1956/7700/try> (дата звернення 17.11. 2013 р.).
3. Смовженко Т. С. Фінансова грамотність [Текст] / Т. С. Смовженко. – К. : УБС НБУ, 2012. – 322 с.
4. Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань регулювання випуску та обігу електронних грошей [Постанова Правління Національного банку України від № 481 від 04.11.2010 р.] : за станом на 17.11.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1121-13> (дата звернення 17.11. 2013 р.).
5. Гутгарц К. Електронні гроші як засіб платежу в Україні / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ua.prostobiz.ua/biznes/upravlinnya_biznesom/statti/elektronni_groshi_yak_zasib_platezhu_v_ukrayini (дата звернення 17.11. 2013 р.).
6. Сенищ П.М. Світовий досвід і перспективи розвитку електронних грошей в Україні: Науково-аналітичні матеріали [Текст] / П.М.Сенищ, В.М.Кравець, В.І.Міщенко, О.О.Махаєва, В.В.Крилова, Н.В.Грищук. – К.: Національний банк України. Центр наукових досліджень. – 2008. – 145 с.
7. Гончар В. Попит на електронні гаманці зростає / В.Гончар [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://globalmoney.ua/ru/about/zmi/poput_na_elektronni_gamanci_zrostaе.html (дата звернення 17.11. 2013 р.).

